

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16932

гр. София, 19.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20231110143922 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на 229 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от ЮЛ, с която по реда на чл. 422 ГПК са предявени иски за признаване за установено между страните, че Л. И. А. дължи на ищцовото дружество суми в общ размер от 1058,21 лева по Договор за паричен заем № ***** г., сключен между ЮЛ и Л. И. А., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

В отговора на исковата молба е релевирано възражение за недопустимост на производството, на основание чл. 126 ГПК, поради наличие на висящо дело между страните с предмет прогласяване нищожността на процесния договор, което било образувано преди настоящото исково производство.

Предвид задължението на съда да следи служебно за допустимостта на производството по делото, е изискана справка за страни, предмет и етап, на който се намира посоченото от ответника съдебно производство - по гр. д. № 28132/2022 г. по описа на СРС, 165-ти състав. От постъпилата справка, ведно с препис от исковата молба по делото, е видно, че на 30.05.2022 г. Л. И. А. е предявила срещу ЮЛ иск с правно основание чл. 22 ЗПК, вр. чл. 26, ал. 1 ЗЗД за признаване нищожност на Договор за паричен заем № ***** г. В открито съдебно заседание на 07.02.2024 г. делото е обявено за решаване, като към датата на изготвяне на справката (10.04.2024 г.), както и към датата на постановяване на настоящото определение, не е постановено решение по така предявения иск.

Искът за прогласяване нищожността на процесния договор е предявен, след като ЮЛ, в качеството си на цесионер на вземанията по договора, е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение за същите (на 28.01.2020 г.), но преди Л. А. да подаде на 21.03.2023 г. възражение по чл. 423 ГПК в хода на образуваното за процесните вземания заповедното

производство по ч. гр. д. № 12209/2020 г. по описа на СРС, I-во ГО, 47-ми състав.

Съобразявайки разпоредбата на чл. 422, ал. 1 ГПК, съгласно която искът за съществуване на вземане по издадена заповед за изпълнение се смята предявен от момента на подаването а заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, когато е спазен срокът по чл. 415, ал. 4 ГПК (както е в разглежания казус), както и описаното процесуални поведение на страните, съдът намира, че не са налице предпоставки за прекратяване на производството на основание чл. 126 ГПК. Посочената норма предвижда, че когато в един и същ съд или в различни съдилища има висящи две дела между същите страни, на същото основание и за същото искане, по-късно заведеното дело се прекратява служебно от съда. В случая, обаче, настоящото исково производство е по-рано заведеното по смисъла на чл. 126, ал. 1 ГПК, доколкото исковите претенции следва да се считат предявени на 28.01.2020 г. (датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК). Липсва и пълен идентитет в предмета на двете иски производства. Предвид изложеното, не са налични основания за прекратяване на настоящото дело, на основание чл. 126 ГПК.

Налице са, обаче, предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на производството по настоящото дело, тъй като гр. д. № 28132/2022 г. по описа на СРС, 165-ти състав, има преюдициален характер. Решението по същото ще има значение за правилното решаване на спора по настоящото производство, доколкото евентуалното прогласяване нищожността на процесния договор има пряко значение по въпроса относно установяването дължимостта на вземанията по договора. Поради това и с цел избягване евентуалното постановяване на противоречиви решения по спора между страните относно валидността на процесния договор, съответно - относно дължимостта на вземанията по него, съдът намира, че настоящото производство следва да бъде спряно до постановяването на окончателен, влязъл в сила съдебен акт по преюдициалното за спора гр. д. № 28132/2022 г. по описа на СРС, 165-ти състав.

Така мотивиран, СРС, I-во г. о., 47-ми състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на Л. И. А. за прекратяване на производството по делото, на основание чл. 126, ал. 1 ГПК.

СПИРА производството по гр. д. № 43922/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми състав, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, до приключването с окончателен, влязъл в сила съдебен акт на производството по гр. д. № 28132/2022 г. по описа на СРС, 165-ти състав.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в

едноседмичен срок от съобщението, в частта, с която производството по делото е спряно.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____